Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 16ης Οκτωβρίου 2025*

«Προδικαστική παραπομπή – Αντιντάμπινγκ – Επεκταθείς δασμός αντιντάμπινγκ – Απαλλαγή των εισαγωγών ορισμένων εξαρτημάτων ποδηλάτων καταγωγής Κίνας – Απαλλαγή για την εισαγωγή μικρών ποσοτήτων από μικροεπαγγελματίες – Όριο 300 τεμαχίων ανά τύπο βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων είτε δηλώνεται ότι τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία από ένα μέρος είτε παραδίδονται σε αυτό»

Στην υπόθεση C-659/24,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Ομοσπονδιακό Φορολογικό Δικαστήριο, Γερμανία) με απόφαση της 14ης Μαΐου 2024, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 9 Οκτωβρίου 2024, στο πλαίσιο της δίκης

A-GmbH & Co. KG

κατά

Hauptzollamt C,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους F. Schalin (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, M. Gavalec και Z. Csehi, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. Biondi

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η A-GmbH & Co. KG, εκπροσωπούμενη από τον U. Reimer, Steuerberater,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους G. Gattinara και R. Pethke,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 14, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 88/97 της Επιτροπής, της 20ής Ιανουαρίου 1997, σχετικά με την άδεια για απαλλαγή της εισαγωγής ορισμένων εξαρτημάτων ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας από την επέκταση με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 71/97 του Συμβουλίου του δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2474/93 του Συμβουλίου (ΕΕ 1997, L 17, σ. 17), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 512/2013 της Επιτροπής, της 4ης Ιουνίου 2013 (ΕΕ 2013, L 152, σ. 1) (στο εξής: κανονισμός 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της A-GmbH & Co. KG (στο εξής: εισαγωγέας) και του Hauptzollamt C (κεντρικού τελωνείου C, Γερμανία) σχετικά με τους όρους εισαγωγής στην Ευρωπαϊκή Ένωση ορισμένων εξαρτημάτων ποδηλάτων καταγωγής Κίνας χωρίς υπαγωγή σε επεκταθέντες δασμούς αντιντάμπινγκ.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός (ΕΚ) 71/97

3 Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2474/93, της 8ης Σεπτεμβρίου 1993, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές στην Κοινότητα ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ (ΕΕ 1993, L 228, σ. 1).

4 Προκειμένου να αποφευχθεί η καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό 2474/93 μέσω της εισαγωγής εξαρτημάτων ποδηλάτων καταγωγής Κίνας που χρησιμοποιούνται για τη συναρμολόγηση ποδηλάτων στην Ένωση, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 71/97, της 10ης Ιανουαρίου 1997, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επεβλήθη με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2474/93 στις εισαγωγές στην Κοινότητα ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στις εισαγωγές ορισμένων εξαρτημάτων ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και για την επιβολή του επεκταθέντος δασμού στις εισαγωγές που έχουν καταγραφεί σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 703/96 (ΕΕ 1997, L 16, σ. 55).

5 Η αιτιολογική σκέψη 38 του κανονισμού 71/97 έχει ως εξής:

«Η τελική χρήση για την οποία οι εισαγωγές πρέπει να απαλλάσσονται από δασμό αντιντάμπινγκ πρέπει να ορίζεται με αναφορά i) σε εργασίες συναρμολόγησης που έχει διαπιστωθεί ότι δεν συνιστούν καταστρατήγηση και ii) με αναφορά στη χρήση βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτου σε μικρές ποσότητες από μικρές επιχειρήσεις, ουσιαστικά με σκοπό αντικατάσταση, που δεν πρέπει να θεωρείται καταστρατήγηση. Στην τελευταία περίπτωση, εισαγωγές βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων θα έχουν μάλλον περιορισμένη οικονομική σημασία και πιθανότατα δεν θα αποβούν επιζήμιες όσον αφορά τα αποτελέσματα του υφιστάμενου δασμού λόγω των ποσοτήτων ποδηλάτων που θα ήταν δυνατό να παραχθούν με τέτοια εισαγόμενα εξαρτήματα [άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του βασικού κανονισμού].

Προκειμένου οι μεσάζοντες, οι οποίοι δεν εισάγουν απευθείας βασικά εξαρτήματα ποδηλάτων, να έχουν τη δυνατότητα να προμηθεύονται τα εμπορεύματα αυτά από εισαγωγείς και να τα μεταπωλούν για εργασίες συναρμολόγησης χωρίς καταστρατήγηση, οι συναλλαγές αυτές πρέπει να παρακολουθούνται και στο πλαίσιο του συστήματος ελέγχου τελικής χρήσης.»

6 Το άρθρο 3, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή, η Επιτροπή θεσπίζει με κανονισμό τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να επιτραπεί η απαλλαγή, από τον επεκτεινόμενο δια του άρθρου 2 δασμό, της εισαγωγής βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτου που δεν καταστρατηγούν τον επιβαλλόμενο με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2474/93 δασμό αντιντάμπινγκ.

2. Ειδικότερα, ο κανονισμός της Επιτροπής προβλέπει:

[…]

– άδεια για απαλλαγή και έλεγχο εισαγωγών βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτου από ενδιαμέσους, καθώς και από μικροεπαγγελματίες σε μικρές ποσότητες».

Ο κανονισμός 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013

7 Οι αιτιολογικές σκέψεις 3 και 4 του κανονισμού 88/97 έχουν ως εξής:

«3) [Ο] παρών κανονισμός πρέπει να καθοδηγεί με ευκρίνεια τα ενδιαφερόμενα μέρη σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας του συστήματος απαλλαγής. Ειδικότερα, πρέπει να περιέχει σαφείς διατάξεις για το πως μπορούν να απαλλαγούν ορισμένες εισαγωγές βασικών εξαρτημάτων για ποδήλατα από τον επεκταθέντα δασμό, και για τον τρόπο με τον οποίο μπορεί να εκδοθεί η άδεια για απαλλαγή.

4) […]

[…] οι απευθείας εισαγωγές βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων απαλλάσσονται από τον επεκταθέντα δασμό στην περίπτωση που δηλωθούν ότι τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία από, ή εξ ονόματος, ενός κατασκευαστή που ασχολείται με τη συναρμολόγηση ο οποίος έχει απαλλαγεί από την Επιτροπή.

[…] οι εισαγωγές βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων απαλλάσσονται επίσης από τον επεκταθέντα δασμό όταν έχουν γίνει δεκτά βάσει ελέγχου τελικής χρήσης και όταν τελικά παραδίδονται σε επιχείρηση συναρμολόγησης η οποία έχει απαλλαγεί, ή όταν έχει δηλωθεί ότι τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία ή έχουν παραδοθεί σε ένα μέρος σε περιορισμένες ποσότητες. Είναι σχετικά ενδεδειγμένη η εφαρμογή mutatis mutandis του υφισταμένου μηχανισμού του ελέγχου τελικής χρήσης […]. Όταν λιγότερα των 300 τεμαχίων μηνιαίως οποιουδήποτε τύπου βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων δηλώνεται ότι τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία από ένα μέρος ή παραδίδονται σ' αυτό, οι εν λόγω εισαγωγές βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων θα έχουν περιορισμένη οικονομική σημασία και είναι απίθανο να υποσκελίσουν τα αποτελέσματα του δασμού που έχει επιβληθεί με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2474/93. Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι δεν συνεπάγονται καταστρατήγηση του δασμού.

[…]»

8 Το άρθρο 14 του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013, το οποίο φέρει τον τίτλο «Απαλλαγή που υπόκειται σε έλεγχο τελικής χρήσης», ορίζει τα ακόλουθα:

«Στην περίπτωση που δηλώνεται ότι οι εισαγωγές βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία από πρόσωπο άλλο από το μέρος που έχει απαλλαγεί, οι εισαγωγές αυτές απαλλάσσονται από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του κανονισμού αναφοράς από την εφαρμογή του επεκταθέντος δασμού αν δηλωθούν σύμφωνα με τη διάρθρωση Taric του παραρτήματος III και με την επιφύλαξη των όρων που καθορίζονται στο άρθρο 82 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 [του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1992, L 302, σ. 1)] και στα άρθρα 291 έως 304 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 που θα εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών, όταν:

α) τα βασικά εξαρτήματα ποδηλάτων παραδίδονται σε μέρος που έχει απαλλαγεί δυνάμει των άρθρων 7 ή 12 ή

β) τα βασικά εξαρτήματα ποδηλάτων παραδίδονται σε άλλο κάτοχο άδειας κατά την έννοια του άρθρου 291 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 ή

γ) σε μηνιαία βάση, λιγότερα από 300 τεμάχια ανά τύπο βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων είτε δηλώνεται ότι τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία από ένα μέρος είτε παραδίδονται σε αυτό. Ο αριθμός των εξαρτημάτων ποδηλάτων που δηλώνεται από ένα μέρος ή που παραδίδονται σε οποιοδήποτε μέρος υπολογίζεται σε σχέση με τον αριθμό των εξαρτημάτων ποδηλάτων που δηλώνονται από όλα τα μέρη ή παραδίδονται σε όλα τα μέρη που είναι συνδεδεμένα ή που έχουν συνάψει αντισταθμιστικές συμφωνίες με αυτό το μέρος· ή

δ) τα βασικά εξαρτήματα ποδηλάτων προορίζονται για χρήση με σκοπό τη συναρμολόγηση ποδηλάτων με βοηθητικό κινητήρα (πρόσθετος κωδικός TARIC 8835).»

Ο κανονισμός 88/97, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2023/611

9 Το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2023/611 της Επιτροπής, της 17ης Μαρτίου 2023 (ΕΕ 2023, L 80, σ. 67), προβλέπει τα εξής:

«Στην περίπτωση που διαπιστωθεί ότι τα μέρη που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δηλώνουν ότι θέτουν σε ελεύθερη κυκλοφορία ή παραλαμβάνουν βασικά εξαρτήματα ποδηλάτων σε ποσότητες που υπερβαίνουν το κατώτατο όριο που προβλέπεται από το άρθρο 14 στοιχείο γ), ή που αρνούνται να συνεργαστούν κατά την εξέταση, δεν λογίζεται περαιτέρω ότι εκφεύγουν του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 13 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21)], και τυχόν άδεια απαλλαγής που έχει χορηγηθεί σε τέτοια μέρη ανακαλείται αναδρομικά. […]»

Ο εκτελεστικός κανονισμός 2023/611

10 Οι αιτιολογικές σκέψεις 23 έως 25 του εκτελεστικού κανονισμού 2023/611 έχουν ως εξής:

«(23) Η απαλλαγή θα πρέπει επίσης να ανακαλείται όταν διαπιστωθεί ότι ένα μέρος που έχει απαλλαγεί ασκεί πρακτικές καταστρατήγησης του επεκταθέντος δασμού, μεταξύ άλλων εξουδετερώνοντας τις επανορθωτικές συνέπειες του δασμού με την εισαγωγή σημαντικών ποσοτήτων. Από το άρθρο 14 στοιχείο γ) του κανονισμού [88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013] προκύπτει ότι οι επανορθωτικές συνέπειες του δασμού εξουδετερώνονται όταν 300 ή περισσότερα τεμάχια ανά τύπο βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων είτε δηλώνεται ότι τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία από ένα μέρος είτε παραδίδονται σε αυτό.

(24) Για να εξασφαλιστεί ασφάλεια δικαίου και διαφάνεια, [το κατώτατο όριο που προβλέπεται στο άρθρο 14, στοιχείο γ′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013,] θα πρέπει να καθίσταται σαφές στον κανονισμό [88/97].

(25) Η Επιτροπή θεωρεί επίσης σκόπιμο να αποσαφηνιστεί η ερμηνεία του κατώτατου ορίου που ορίζεται στο άρθρο 14 στοιχείο γ). Στο πλαίσιο αυτό, το όριο των κάτω των 300 μονάδων ανά τύπο βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων σε μηνιαία βάση θα πρέπει να αναφέρεται στον μηνιαίο μέσο όρο των μονάδων ανά τύπο βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων κατά τη διάρκεια περιόδων 12 μηνών αρχής γενομένης από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της σχετικής έγκρισης τελικής χρήσης. Σε κάθε περίπτωση, το σύνολο μίας ή περισσότερων περιόδων δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από την περίοδο ισχύος της σχετικής έγκρισης τελικής χρήσης.»

Ο ενωσιακός τελωνειακός κώδικας

11 Το άρθρο 211 του κανονισμού (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2013, L 269, σ. 1, στο εξής: ενωσιακός τελωνειακός κώδικας), το οποίο φέρει τον τίτλο «Άδεια», ορίζει στην παράγραφο 1, στοιχείο α′, τα εξής:

«Απαιτείται άδεια από τις τελωνειακές αρχές για τα ακόλουθα:

α) την εφαρμογή καθεστώτος τελειοποίησης προς επανεξαγωγή ή τελειοποίησης προς επανεισαγωγή, προσωρινής εισαγωγής ή ειδικού προορισμού».

12 Το άρθρο 254 του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, το οποίο φέρει τον τίτλο «Καθεστώς ειδικού προορισμού», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Στο πλαίσιο του καθεστώτος ειδικού προορισμού, τα εμπορεύματα μπορούν να τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία με απαλλαγή από δασμούς ή με μειωμένο δασμολογικό συντελεστή λόγω του ειδικού τους προορισμού.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

13 Στο πλαίσιο της δραστηριότητάς του, ο εισαγωγέας εισάγει από την Κίνα διάφορα εξαρτήματα ποδηλάτων. Υπό την ιδιότητα αυτή, είναι κάτοχος επί σειρά ετών άδειας ειδικού προορισμού, εκδοθείσας από το κεντρικό τελωνείο Γ. Η άδεια αυτή, χορηγηθείσα βάσει του άρθρου 254 του

ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, του παρέχει τη δυνατότητα, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου, να θέτει σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Ένωσης εμπορεύματα με απαλλαγή από δασμούς ή με μειωμένο δασμολογικό συντελεστή λόγω του ειδικού τους προορισμού.

14 Αρχικώς, η άδεια αυτή αφορούσε:

– τα βασικά εξαρτήματα ποδηλάτων που παραδίδονται σε μέρος που έχει απαλλαγεί σύμφωνα με τον κανονισμό 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013 [άρθρο 14, στοιχείο α′],

– τις παραδόσεις σε άλλους κατόχους άδειας που αφορά το καθεστώς ειδικού προορισμού, κατά την έννοια του άρθρου 254 του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα και του άρθρου 291 του κανονισμού 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1993, L 253, σ. 1), οι οποίοι δεν προβαίνουν οι ίδιοι στις διατυπώσεις εισαγωγής (άρθρο 14, στοιχείο β′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013),

– και τις εισαγωγές, σε μηνιαία βάση, λιγότερων από 300 τεμαχίων ανά τύπο βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων, που είτε δηλώνεται ότι τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία από ένα μέρος είτε παραδίδονται σε αυτό (άρθρο 14, στοιχείο γ′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013).

15 Η εν λόγω άδεια ανέφερε ότι, κάθε μήνα, λιγότερα από 300 τεμάχια ανά τύπο βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων μπορούσαν να δηλώνονται για ίδιες ανάγκες ή να μεταβιβάζονται από ένα μέρος σε άλλα μέρη (τελικούς πελάτες). Εντούτοις, κατόπιν διαδοχικών τροποποιήσεων που επέφερε η τελωνειακή αρχή, η άδεια έπαυσε να αφορά την απαλλαγή που αντιστοιχεί σε εκείνη που μνημονεύεται στο άρθρο 14, στοιχείο γ′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013.

16 Το 2018, ο εισαγωγέας ζήτησε από την τελωνειακή αρχή, βάσει του άρθρου 211, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, επέκταση της ίδιας άδειας, με αναδρομική ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 2018, προκειμένου να καλύπτει την απαλλαγή που προβλέπεται στο άρθρο 14, στοιχείο γ′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013.

17 Συναφώς, ισχυρίστηκε ότι η διάταξη αυτή επιτρέπει την απαλλαγή από τον επεκταθέντα δασμό αντιντάμπινγκ, μεταξύ άλλων, όταν, σε μηνιαία βάση, «παραδίδονται» σε ένα μέρος λιγότερα από 300 τεμάχια ανά τύπο βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων. Κατά τον εισαγωγέα, αυτή η περίπτωση απαλλαγής πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, στο πλαίσιο της δραστηριότητας εισαγωγέα ο οποίος εισάγει εξαρτήματα ποδηλάτων προκειμένου να τα παραδώσει στους διάφορους πελάτες του, ο εισαγωγέας έχει άδεια να εισάγει μηνιαίως και ανά πελάτη, απαλλασσόμενος από δασμούς αντιντάμπινγκ, 299 τεμάχια ανά τύπο βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων.

18 Κατόπιν της απόρριψης της αίτησης αυτής από την τελωνειακή αρχή, ο εισαγωγέας άσκησε προσφυγή κατά της απορριπτικής απόφασης της εν λόγω αρχής ενώπιον του Finanzgericht (φορολογικού δικαστηρίου, Γερμανία), το οποίο απέρριψε την προσφυγή και επικύρωσε την άρνηση επέκτασης της άδειας ειδικού προορισμού που έχει λάβει ο εισαγωγέας.

19 Το δικαστήριο αυτό έκρινε ότι η απαλλαγή του άρθρου 14, στοιχείο γ′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013, προβλεπόταν μόνο για τους μικροεπαγγελματίες και ότι, ως εκ τούτου, έπρεπε να περιοριστεί σε περιπτώσεις στις οποίες λιγότερα από 300 τεμάχια παραδίδονται συνολικά σε όλους τους πελάτες του οικείου εισαγωγέα. Η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται από το άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 71/97, κατά το οποίο, κατ' ουσίαν, ο κανονισμός απαλλαγής που θα εκδώσει η Επιτροπή θα πρέπει να προβλέπει «άδεια για απαλλαγή και έλεγχο εισαγωγών βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων από ενδιαμέσους, καθώς και από μικροεπαγγελματίες σε μικρές ποσότητες».

20 Ο εισαγωγέας άσκησε αναίρεση κατά της απόφασης του Finanzgericht (φορολογικού δικαστηρίου) ενώπιον του Bundesfinanzhof (Ομοσπονδιακού Φορολογικού Δικαστηρίου, Γερμανία), ήτοι του αιτούντος δικαστηρίου.

21 Συναφώς, υποστήριξε ότι η έννοια των «μικροεπαγγελματιών», κατά την τελευταία αυτή διάταξη, δεν ορίζεται από την ισχύουσα νομοθεσία και ότι ο σκοπός του κανονισμού 88/97 συνίσταται αποκλειστικά στην αποφυγή καταστρατήγησης του δασμού αντιντάμπινγκ στην περίπτωση κατά την οποία πλείονες επιχειρήσεις που δηλώνουν εμπορεύματα παραδίδουν σε έναν πελάτη ποσότητες των εμπορευμάτων αυτών οι οποίες, στο σύνολό τους, υπερβαίνουν το προβλεπόμενο όριο. Συνακόλουθα, για την απαλλαγή από τον δασμό αντιντάμπινγκ, είναι σημαντικό να προσδιοριστεί όχι ο όγκος των βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων που πωλούνται από τις ενδιάμεσες επιχειρήσεις σε άλλους επιχειρηματίες, αλλά η μηνιαία ποσότητα που παραδίδεται εν τέλει σε κάθε τελικό πελάτη. Εξάλλου, το όριο των «λιγότερ[ων] από 300 τεμ[αχίων] ανά τύπο βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων», σε μηνιαία βάση, συνιστά ατέλεια που οδηγεί σε απαλλαγή για 299 από τα τεμάχια αυτά ακόμη και σε περίπτωση υπέρβασης του εν λόγω ορίου, και όχι οριακή τιμή απαλλαγής που θα είχε ως συνέπεια να μην εφαρμόζεται καμία απαλλαγή αν ένα μέρος δηλώνει και παραδίδει, σε μηνιαία βάση, περισσότερα από 299 από τα εν λόγω τεμάχια.

22 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η επίλυση της διαφοράς της οποίας έχει επιληφθεί εξαρτάται από το ποιες εισαγωγές βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων απαλλάσσονται από τον επεκταθέντα δασμό αντιντάμπινγκ και, συναφώς, εκφράζει τις αμφιβολίες του ως προς την ερμηνεία του άρθρου 14, στοιχείο γ′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013.

23 Πρώτον, διερωτάται αν η απαλλαγή που προβλέπεται στη διάταξη αυτή μπορεί να συνδυαστεί με άλλη απαλλαγή, κατά την έννοια του άρθρου 14, στοιχείο α′ και/ή στοιχείο β′, του κανονισμού. Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι, αν οι απαλλαγές από τον επεκταθέντα δασμό αντιντάμπινγκ που προβλέπονται στα στοιχεία α′ και β′ του εν λόγω άρθρου 14 μπορούν να συνδυαστούν με την απαλλαγή του στοιχείου δ′ του άρθρου, τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι καθεμία από αυτές αφορά διαφορετικούς αποδέκτες των προϊόντων και διαφορετικές εργασίες συναρμολόγησης και, ως εκ τούτου, οι απαλλαγές δεν μπορούν να αλληλεπικαλύπτονται. Αντιθέτως, ένα μέρος θα μπορούσε να καταστρατηγήσει τον σκοπό του κανονισμού 88/97 που συνίσταται στην απαλλαγή μόνον των εισαγωγών ελάχιστης οικονομικής σημασίας στο μέτρο που, κάνοντας χρήση των απαλλαγών βάσει του άρθρου 14, στοιχείο α′ και/ή στοιχείο β′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013, σε συνδυασμό με την απαλλαγή που προβλέπει το άρθρο 14, στοιχείο γ′, του ίδιου κανονισμού, όπως τροποποιήθηκε, θα μπορούσε να εισάγει κάθε μήνα αριθμό τεμαχίων μεγαλύτερο από 299 τεμάχια βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων, χωρίς υπαγωγή σε δασμούς αντιντάμπινγκ.

24 Δεύτερον, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν, υπό το πρίσμα του άρθρου 14, στοιχείο γ′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013, η άδεια ειδικού προορισμού μπορεί να προβλέπει απαλλαγή από τον επεκταθέντα δασμό αντιντάμπινγκ για λιγότερα από 300 τεμάχια

ανά τύπο βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων, ανά πελάτη και ανά μήνα, ή αν το ανώτατο αυτό όριο ισχύει για το σύνολο των πελατών. Επισημαίνει ότι το γράμμα της διατάξεως αυτής δεν παρέχει ενδείξεις συναφώς και ότι τυχόν ευρεία ερμηνεία της θα μπορούσε να καταλήξει σε καταστρατήγηση του δασμού αντιντάμπινγκ. Αναφέρει επίσης ότι ο τρόπος με τον οποίο ένας μέρος ασκεί τις δραστηριότητές του ή παρεμβαίνει στην αγορά δεν θα έπρεπε να ασκεί επιρροή στο πλαίσιο της εξέτασης του ζητήματος αυτού.

25 Τρίτον, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν το όριο των «λιγότερ[ων] από 300 τεμ[αχίων] ανά τύπο βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων» σε μηνιαία βάση, κατά την έννοια του άρθρου 14, στοιχείο γ′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013, συνιστά οριακή τιμή απαλλαγής με συνέπεια η απαλλαγή από τον επεκταθέντα δασμό αντιντάμπινγκ να αίρεται πλήρως αν ένα μέρος δηλώσει και παραδώσει περισσότερα από 299 τεμάχια μηνιαίως. Υπέρ της ερμηνείας αυτής συνηγορεί η πρόθεση του νομοθέτη της Ένωσης να χορηγήσει την απαλλαγή που προβλέπει η διάταξη αυτή στους μικρούς εισαγωγείς ή στους αποδέκτες των προϊόντων.

26 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Bundesfinanzhof (Ομοσπονδιακό Φορολογικό Δικαστήριο) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχει το άρθρο 14, στοιχείο γ′, του [κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013,] την έννοια ότι η εν λόγω απαλλαγή από την επέκταση του δασμού αντιντάμπινγκ επιτρέπεται να συνδυασθεί στην ίδια άδεια ειδικού προορισμού, κατά το άρθρο 254 του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, με τις άλλες απαλλαγές που προβλέπονται στο άρθρο 14, στοιχείο α′ ή/και β′, του κανονισμού 88/97[, όπως τροποποιήθηκε το 2013];

2) Μπορεί το άρθρο 14, στοιχείο γ′, του κανονισμού 88/97[, όπως τροποποιήθηκε το 2013,] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η άδεια μπορεί να προβλέπει, σε μηνιαία βάση ανά πελάτη, απαλλαγή από τον επεκταθέντα δασμό αντιντάμπινγκ για λιγότερα από 300 τεμάχια ανά τύπο βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων;

3) Αποτελεί ο αριθμός των λιγότερων από 300 τεμαχίων μηνιαίως, ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 14, στοιχείο γ′, του κανονισμού 88/97[, όπως τροποποιήθηκε το 2013], οριακή τιμή απαλλαγής, με αποτέλεσμα να αίρεται πλήρως η απαλλαγή από τον επεκταθέντα δασμό αντιντάμπινγκ, όταν ένα μέρος δηλώνει ή παραδίδει περισσότερα από 299 τεμάχια μηνιαίως, ή η απαλλαγή από τον δασμό αντιντάμπινγκ ισχύει σε κάθε περίπτωση για 299 τεμάχια, ακόμη και εάν υπάρχει υπέρβαση του εν λόγω ανώτατου ορίου;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

27 Με το πρώτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 14, στοιχείο γ′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013, έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη στη διάταξη αυτή απαλλαγή από τον επεκταθέντα δασμό αντιντάμπινγκ επιτρέπεται να συνδυασθεί στην ίδια άδεια ειδικού προορισμού, κατά το άρθρο 254 του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, με έτερη απαλλαγή, δυνάμει του άρθρου 14, στοιχείο α′ και/ή στοιχείο β′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε.

28 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, για την ερμηνεία διάταξης του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (απόφαση της 14ης Μαρτίου 2024, VR Bank Ravensburg-Weingarten, C-536/22, EU:C:2024:234, σκέψη 35 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

29 Κατά πρώτον, όσον αφορά το γράμμα των επίμαχων διατάξεων, διαπιστώνεται ότι ούτε το άρθρο 254 του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, το οποίο μνημονεύεται ρητώς στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, ούτε το άρθρο 211 του κώδικα αυτού, τα οποία αμφότερα αφορούν την άδεια ειδικού προορισμού, αντιτίθενται στη δυνατότητα να προβλέπει άδεια ειδικού προορισμού τον συνδυασμό πλειόνων ειδών απαλλαγών από τον δασμό αντιντάμπινγκ.

30 Ομοίως, τα διάφορα είδη απαλλαγής που προβλέπονται στο άρθρο 14, στοιχεία α′ έως γ′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013, μνημονεύονται διαδοχικά, συνδεόμενα με τον σύνδεσμο «ή», από τη δε χρήση του συνδέσμου αυτού δεν μπορεί να συναχθεί ότι ένα είδος απαλλαγής αποκλείει κατ’ ανάγκην ένα άλλο είδος απαλλαγής. Συγκεκριμένα, ένας λόγος απαλλαγής μπορεί μεν να θεμελιώσει αφ’ εαυτού το ευεργέτημα του καθεστώτος απαλλαγής από τους επεκταθέντες δασμούς αντιντάμπινγκ, πλην όμως τούτο δεν αποκλείει το ενδεχόμενο η ίδια άδεια ειδικού προορισμού δυνάμει των άρθρων 211 και 254 του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα να αφορά πλείονες λόγους απαλλαγής.

31 Κατά δεύτερον, επισημαίνεται ότι, υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψης 38 του κανονισμού 71/97, στην οποία εκτίθενται οι λόγοι που δικαιολογούν την εφαρμογή απαλλαγών από τους επεκταθέντες δασμούς αντιντάμπινγκ, καθώς και της αιτιολογικής σκέψης 4 του κανονισμού 88/97, προκύπτει ότι η γενική οικονομία του άρθρου 14, στοιχεία α′ έως γ′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013, συνδέεται με τον σκοπό του τελευταίου αυτού κανονισμού, ο οποίος συνίσταται στο να επιτραπούν, χωρίς υπαγωγή σε επεκταθέντες δασμούς αντιντάμπινγκ, οι εισαγωγές βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων με μάλλον περιορισμένη οικονομική σημασία.

32 Ως εκ τούτου, είναι απίθανο η συνδυασμένη εφαρμογή των εν λόγω απαλλαγών να υπονομεύσει τον σκοπό που επιδιώκεται με την επιβολή των δασμών αντιντάμπινγκ, λαμβανομένων υπόψη τόσο των ποσοτήτων ποδηλάτων που μπορούν να κατασκευαστούν μέσω αυτών των εισαγόμενων βασικών εξαρτημάτων όσο και του οικονομικά περιορισμένου χαρακτήρα των εισαγωγών που πραγματοποιούνται με απαλλαγή από τους εν λόγω δασμούς.

33 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω εκτιμήσεων, στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 14, στοιχείο γ′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013, έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη στη διάταξη αυτή απαλλαγή από τον επεκταθέντα δασμό αντιντάμπινγκ επιτρέπεται να συνδυασθεί στην ίδια άδεια ειδικού προορισμού, κατά το άρθρο 254 του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, με έτερη απαλλαγή, δυνάμει του άρθρου 14, στοιχείο α′ και/ή στοιχείο β′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε.

Επί του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος

34 Με το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ’ ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 14, στοιχείο γ′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013, έχει την έννοια ότι η άδεια ειδικού προορισμού, κατά το άρθρο 254 του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, μπορεί να προβλέπει απαλλαγή από τον επεκταθέντα δασμό αντιντάμπινγκ για λιγότερα από 300 τεμάχια ανά τύπο βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων ανά πελάτη και ανά μήνα ή αν το όριο αυτό αφορά το σύνολο των πελατών του δικαιούχου της άδειας.

35 Υπενθυμίζεται εκ προοιμίου ότι, με την απόφαση της 29ης Ιουλίου 2010, Isaac International (C-371/09, EU:C:2010:458, σκέψεις 33 και 34), το Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 14, στοιχείο γ′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013, το οποίο θεσπίζει απαλλαγή «ελάχιστων ποσοτήτων» (de minimis) υπέρ ορισμένων επιχειρηματιών, «προβλέπει ποσοτικό όριο ανά μήνα και διευκρινίζει ότι ο αριθμός των μονάδων υπολογίζεται λαμβάνοντας υπόψη όλα τα μέρη που είναι συνδεδεμένα ή που έχουν συνάψει αντισταθμιστικές συμφωνίες με τον εισαγωγέα ή με τον δηλούντα».

36 Συνακόλουθα, έγινε δεκτό, κατ' ουσίαν, ότι η απαλλαγή de minimis καθορίζει μέγιστο αριθμό τεμαχίων ανά τύπο βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων, ήτοι λιγότερα από 300 τεμάχια, τα οποία μπορούν να εισάγονται κάθε μήνα δυνάμει του άρθρου 14, στοιχείο γ′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013, από μη απαλλασσόμενο εισαγωγέα, τούτο δε ανεξαρτήτως του αριθμού των επιχειρήσεων/προσώπων στα οποία παραδίδει στη συνέχεια τα εν λόγω τεμάχια.

37 Η ερμηνεία αυτή συνάδει προς τον σκοπό του κανονισμού 88/97, ο οποίος συνίσταται στο να επιτρέπονται απαλλαγές από τους επεκταθέντες δασμούς αντιντάμπινγκ μόνον εφόσον οι απαλλαγές δεν υπονομεύουν τους σκοπούς που επιδιώκονται με την επιβολή των εν λόγω δασμών. Το να επιτραπούν άνευ δασμών εισαγωγές, περιοριζόμενες μεν σε λιγότερα από 300 τεμάχια ανά τύπο βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων, ανά μήνα και ανά πελάτη, που θα μπορούσαν όμως να παραδοθούν σε δυνητικά απεριόριστο αριθμό πελατών, θα ήταν ικανό να υπονομεύσει τους σκοπούς αυτούς.

38 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω εκτιμήσεων, στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 14, στοιχείο γ′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013, έχει την έννοια ότι η άδεια ειδικού προορισμού, κατά το άρθρο 254 του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, μπορεί να προβλέπει απαλλαγή από τον επεκταθέντα δασμό αντιντάμπινγκ για λιγότερα από 300 τεμάχια ανά τύπο βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων, ανά μήνα και για το σύνολο των πελατών του δικαιούχου της άδειας.

Επί του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος

39 Με το τρίτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 14, στοιχείο γ′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013, έχει την έννοια ότι η υπέρβαση του ορίου των «λιγότερ[ων] από 300 τεμ[αχίων] ανά τύπο βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων», σε μηνιαία βάση, συνεπάγεται ότι το μέρος που δηλώνει και παραδίδει περισσότερα από 299 τεμάχια μηνιαίως δεν τυγχάνει, δυνάμει της εν λόγω διάταξης, καμίας απαλλαγής από τους επεκταθέντες δασμούς αντιντάμπινγκ.

40 Κατ' αρχάς, από το γράμμα του άρθρου 14, στοιχείο γ′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013, δεν προκύπτει ότι το όριο των «λιγότερ[ων] από 300 τεμ[αχίων] ανά τύπο βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων», σε μηνιαία βάση, συνιστά ατέλεια η οποία, σε περίπτωση υπέρβασης, συνεπάγεται, μέχρι το όριο αυτό, απαλλαγή από τους επεκταθέντες δασμούς αντιντάμπινγκ.

41 Αντιθέτως, από το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό 2023/611, προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι, όταν τα μέρη έχουν δηλώσει ότι θέτουν σε ελεύθερη κυκλοφορία ή έχουν παραλάβει βασικά εξαρτήματα ποδηλάτων σε ποσότητες που υπερβαίνουν το όριο που προβλέπεται στο άρθρο 14, στοιχείο γ′, κάθε τυχόν άδεια

απαλλαγής που έχει χορηγηθεί στα μέρη αυτά ανακαλείται αναδρομικά. Εξ αυτού προκύπτει ότι το εν λόγω όριο συνιστά τιμή της οποίας η υπέρβαση στερεί πλήρως από τα συγκεκριμένα μέρη την εν λόγω απαλλαγή.

42 Είναι ακριβές ότι, όπως επισημαίνει η Επιτροπή με τις γραπτές παρατηρήσεις της, χάρη στην εξέλιξη αυτή της νομοθεσίας της Ένωσης αποσαφηνίστηκαν οι αποκλίνουσες πρακτικές των εθνικών τελωνειακών αρχών. Εντούτοις, από την αιτιολογική σκέψη 23 του εκτελεστικού κανονισμού 2023/611 προκύπτει ότι το ίδιο όριο πρέπει να θεωρηθεί, ήδη από τον καθορισμό του με τον κανονισμό 88/97, όπως ίσχυε αρχικώς, ως τιμή της οποίας η υπέρβαση επιφέρει την ανάκληση της άδειας απαλλαγής. Τούτο ενισχύεται, εξάλλου, από την αιτιολογική σκέψη 24 του εκτελεστικού κανονισμού, η οποία αναφέρει ότι το «κατώτατο όριο [de minimis] θα πρέπει να καθίσταται σαφές στον κανονισμό [88/97]», τούτο δε «[γ]ια να εξασφαλιστεί ασφάλεια δικαίου και διαφάνεια», καθώς και από την αιτιολογική σκέψη 25 του εν λόγω εκτελεστικού κανονισμού.

43 Περαιτέρω, όπως επισημαίνει το αιτούν δικαστήριο και όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 4 του κανονισμού 88/97, η απαλλαγή βάσει του καθεστώτος ειδικού προορισμού θεσπίστηκε προκειμένου να επιτραπούν εισαγωγές ή παραδόσεις σε μικρές ποσότητες, οι οποίες έχουν περιορισμένη οικονομική σημασία. Το να επιτραπεί όμως σε επιχειρηματίες που πραγματοποιούν σημαντικές εισαγωγές ή μεταπωλήσεις να επωφελούνται αυτομάτως ατέλειας, τουλάχιστον μερικής, για τέτοιες πράξεις, θα έθιγε τον σκοπό που επιδιώκει η ρύθμιση αντιντάμπινγκ.

44 Τέλος, το αιτούν δικαστήριο παραπέμπει στην απόφαση της 12ης Μαΐου 2021, Hauptzollamt B (Χαβιάρι από είδη οξυρρύγχου) (C-87/20, EU:C:2021:382). Με την απόφαση αυτή, το Δικαστήριο έκρινε ότι η ποσότητα των 125 γραμμαρίων χαβιαριού από είδη οξυρρύγχου ανά άτομο, η εισαγωγή της οποίας δεν εξαρτάται από την προσκόμιση άδειας εισαγωγής, συνιστά οριακή τιμή, στηριζόμενο ιδίως στο γεγονός ότι η επίμαχη διάταξη πρέπει να θεωρηθεί ως παρέκκλιση, η οποία, ως τέτοια, πρέπει να ερμηνεύεται στενά.

45 Τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης της κύριας δίκης παρουσιάζουν διαφορές σε σχέση με εκείνα της υπόθεσης επί της οποίας εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση, τα οποία αφορούσαν την προστασία των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας που απειλούνται με εξαφάνιση, μέσω του ελέγχου του εμπορίου τους, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 338/97 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την προστασία των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας με τον έλεγχο του εμπορίου τους (ΕΕ 1997, L 61, σ. 1).

46 Γεγονός παραμένει, ωστόσο, ότι η ρύθμιση αντιντάμπινγκ αποσκοπεί εν προκειμένω στην προστασία της ευρωπαϊκής βιομηχανίας του τομέα των ποδηλάτων και ότι οι απαλλαγές από τους επεκταθέντες δασμούς αντιντάμπινγκ, δυνάμει του κανονισμού 88/97, χορηγούνται αποκλειστικά και μόνο για τις πράξεις που δεν συνιστούν καταστρατήγηση, ιδίως για εκείνες υπέρ των μικρών επιχειρήσεων. Επομένως, το άρθρο 14, στοιχείο γ′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013, πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστά διάταξη εισάγουσα παρέκκλιση υπέρ των μικρών επιχειρήσεων των οποίων η δραστηριότητα, λαμβανομένου υπόψη του περιορισμένου οικονομικού της αντίκτυπου, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων που αποσκοπούν στην αποτροπή της καταστρατήγησης των επεκταθέντων δασμών αντιντάμπινγκ.

47 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 14, στοιχείο γ′, του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε το 2013, έχει την έννοια ότι η υπέρβαση του ορίου των «λιγότερ[ων] από 300 τεμ[αχίων] ανά τύπο βασικών

εξαρτημάτων ποδηλάτων», σε μηνιαία βάση, συνεπάγεται ότι το μέρος που δηλώνει και παραδίδει περισσότερα από 299 τεμάχια μηνιαίως δεν τυγχάνει, δυνάμει της εν λόγω διάταξης, καμίας απαλλαγής από τους επεκταθέντες δασμούς αντιντάμπινγκ.

Επί των δικαστικών εξόδων

48 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) αποφαίνεται:

1) **Το άρθρο 14, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 88/97 της Επιτροπής, της 20ής Ιανουαρίου 1997, σχετικά με την άδεια για απαλλαγή της εισαγωγής ορισμένων εξαρτημάτων ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας από την επέκταση με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 71/97 του Συμβουλίου του δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2474/93 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 512/2013 της Επιτροπής, της 4ης Ιουνίου 2013, έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη στη διάταξη αυτή απαλλαγή από τον επεκταθέντα δασμό αντιντάμπινγκ επιτρέπεται να συνδυασθεί στην ίδια άδεια ειδικού προορισμού, κατά το άρθρο 254 του κανονισμού (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, με έτερη απαλλαγή, δυνάμει του άρθρου 14, στοιχείο α' και/ή στοιχείο β', του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε.**

2) **Το άρθρο 14, στοιχείο γ', του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 512/2013, έχει την έννοια ότι η άδεια ειδικού προορισμού, κατά το άρθρο 254 του κανονισμού 952/2013, μπορεί να προβλέπει απαλλαγή από τον επεκταθέντα δασμό αντιντάμπινγκ για λιγότερα από 300 τεμάχια ανά τύπο βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων, ανά μήνα και για το σύνολο των πελατών του δικαιούχου της άδειας.**

3) **Το άρθρο 14, στοιχείο γ', του κανονισμού 88/97, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 512/2013, έχει την έννοια ότι η υπέρβαση του ορίου των «λιγότερ[ων] από 300 τεμ[αχίων] ανά τύπο βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων», σε μηνιαία βάση, συνεπάγεται ότι το μέρος που δηλώνει και παραδίδει περισσότερα από 299 τεμάχια μηνιαίως δεν τυγχάνει, δυνάμει της εν λόγω διάταξης, καμίας απαλλαγής από τους επεκταθέντες δασμούς αντιντάμπινγκ.**

(υπογραφές)